

[Ludvigsen.]

Aarene har været gældende for Fiskerilaan. For at komme i Betragtning ved Laanenes Tildeling kræves der det samme som ved Tildeling af Laan efter de hidtil gældende Fiskerilaanelove. Begæring om Laan skal stiles til Ministeren for Søfart og Fiskeri, men sendes af den vedkommende Kommunalbestyrelse, med Paategning af den lokale Fiskeriforening, hvor en saadan findes. Laanenes Størrelse — indtil 400 Kr. til hver enkelt Fisker og indtil 600 Kr., hvor der er to eller flere — er ikke meget betydelig, kan man sige. Dette er naturligvis rigtigt, hvor det gælder det store Bundgarnsfiskeri eller det store søgaaende Fiskeri, men for alle de enkelte eller Tomands-Fiskere, der fisker i vore Fjorde og Indvande, er der skabt Mulighed for, at de ved disse Laan kan fortsætte deres Fiskeri og tjene til Udkommet for sig selv og deres Familie. Og hertil er der Trang. Det kan jo ikke nægtes, at det store Prisfald har ramt Fiskerne mere end mange andre, og samtidig med Prisfaldet herhjemme gennemførtes der i England en Told af 10 pCt. paa den Fisk, vi indførte dertil. Og i Øjeblikket findes der ikke et eneste Land, hvor vi hidtil har udført Fisk, hvor man ikke har lagt store Hindringer i Vejen for Afsætningen. Derfor har ogsaa Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse overfor Ministeren gjort gældende, at her er en Hjælp til den Vedligeholdelse af Baade og Redskaber, som er en Betingelse for, at Arbejdet kan fortsættes, nødvendig, og vi takker Ministeren, fordi han er enig med os deri.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting. Der trænges til det, thi de sidste Vintermaaneder skal bruges til Istandsættelse af Baade og Redskaber, saa man kan staa færdig og parat til det første Foraarsfiskeris Indtræden. Jeg anbefaler Lovforslaget.

A. Chr. Christensen: Det foreliggende Lovforslag er jo, som det fremgaar af Bemærkningerne, fremkommet paa Foranledning af et Andragende fra Dansk Fiskeriforening om, at der maatte blive ydet Støtte til Fiskerierhvervet. Som den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri sagde ved Fremsettelsen, er det enslydende med det Forslag til Lov, som for nylig er vedtaget her i Rigsdagen om Udlaan til mindre Haandværkere, industridrivende og handlende. Lovforslaget er et Led i de Bestræbelser, der gaar ud paa at mildne de Vanskeligheder, som Fiskeriet er ude for ligesom Landbruget og mange andre Erhverv. Fiske-

riet er jo et ubeskyttet Erhverv, som er henvist til at sælge sine Varer i det frie Marked, og det møder da ligesom Landbruget de mange Valuta- og Toldforanstaltninger, saa snart Talen er om Afsætning paa de udenlandske Markeder. Det vil vore Fiskere, som handler paa England, kunne tale med om; at det har ramt dem paa en følelig Maade, tror jeg, vi alle er klar over.

Jeg kan derfor hilse med Tilfredshed, at den højtærede Minister har fremsat nærværende Lovforslag, for selv om det er beskedent i sit Indhold, vil det dog ganske sikkert være en Haandsrækning i en vanskelig Tid til vore Fiskere. Det er jo af overordentlig stor Betydning for Fiskerne, at de har deres Baade og Redskaber i Orden, hvis de skal have Mulighed for at klare sig, og det gaar for vore Fiskere, som det gaar for saa mange andre, at naar Indtægterne svigter, gaar det ud over Redskaberne. Men Redskaberne er den første Betingelse for, at de kan have Udsigt til at opretholde deres Erhvervsmuligheder.

Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke i nærværende Lovforslag har medtaget de af vore Fiskere, som har det allervanskeligst, nemlig de saakaldte Partsfiskere. Laanets Størrelse er paa 400 Kr., og det er rente- og afdragsfrit de første 2 Aar, derefter afdrages det i 10 Aar med en Tiendedel aarlig. Der er saa en Bestemmelse om, at til Fiskere, der har faaet Tilskud i Henhold til Lov Nr. 184 af 23. Juni 1932 til Anskaffelse af Fiskeredskaber, maa Laanet kun ydes med et saadant Beløb, at det i Forbindelse med det tidligere ydede Tilskud udgør 400 Kr. Jeg er ikke sikker paa, at dette er helt rigtigt, da der ganske sikkert er Fiskere med en meget ringe Indtægt, som har faaet disse Tilskud. Ifølge § 3 kan Laanene udfærdiges paa et ganske almindeligt Gældsbevis.

At Laanets Udbetaling kun kan ske til Leverandører af Fiskeredskaber, mener jeg er en for streng Bestemmelse. Jeg vilde mene, at naar Laantageren kan godtgøre, at han har anskaffet Fiskeredskaber for Beløbet, maa det være tilstrækkeligt. Vi kan jo ikke saadan helt være Formyndere for vore Fiskere. At det, som der staar i § 4, skal være Fiskere, hvis Hovedindtægt er Saltvandsfiskeri, og at det skal være hæderlige og redelige Mennesker, der faar disse Laan, er kun, hvad der er ret og rimeligt.

Jeg takker Ministeren, fordi han ikke har indføjet nogen egentlig Indtægtsgrænse, men overladt det til Kommunalbestyrelsen at skønne over, om vedkommende Fiskere virkelig mangler de nødvendige Fiskeredskaber.